Obchody 100-lecia odzyskania przez Polskę niepodległości w Austin w Teksasie

Margaret Meub – prezes Austin Polish Society, podczas uroczystości 100-lecia odzyskania przez Polskę niepodległości.

Joanna Sokołowska-Gwizdka

11 listopada 2018 r. był dniem bardzo ważnym dla każdego Polaka, bez względu na to pod jaką szerokością geograficzną mieszka. Minęło sto lat od odzyskania przez Polskę niepodległości, po 123 latach zaborów, powstaniach, Wielkiej Emigracji, wywózkach na Syberię, po potajemnej działalności na rzecz utrzymania kultury i języka w kraju oraz propagowaniu polskości za granicą. Po wielu latach od trzeciego rozbioru, kiedy to Polska zniknęła z mapy Europy, świat znów uznał jej prawo do

odrębności politycznej, kulturowej i językowej, do samostanowienia o sobie i jej obywatelach. Polska powróciła na mapy i stała się partnerem dla innych europejskich krajów.

Każdy z nas miał kogoś w rodzinie, kto walczył o wolność Polski, pamiętał moment odzyskania niepodległości, wspominał międzywojenną rzeczywistość, kto stawał na baczność, gdy grany był hymn, bo tak go w domu nauczono. Naszym obowiązkiem jest pamiętać o polskiej historii i przekazywać ją dalej. Helena Modrzejewska mówiła: *Z urodzenia jestem poddaną austriacką. Z męża poddaną pruską.* Z w*arszawskiego adresu poddaną rosyjską. Z przybranego obywatelstwa Amerykanką. Ale z serca jestem Polką.* Obojętnie w jakim kraju mieszkamy, jakimi językami mówimy i jak się ułożyło nasze życie, serce mamy polskie. Dlatego rocznica odzyskania niepodległości tak bardzo nas dotyczy. W obchody włączyły się organizacje polskie na całym świecie, a 11-ego listopada Polacy na wszystkich kontynentach stojąc na baczność zaśpiewali „Jeszcze Polska nie zginęła, póki my żyjemy".

Polska społeczność w Austin, w porównaniu z Chicago, Nowym Jorkiem czy Toronto, jest niewielka, liczy zaledwie kilkaset osób. Do Teksasu w poł. XIX w. przyjechała duża grupa emigrantów ze śląska opolskiego i założyła miejscowość Panna Maria, położoną niedaleko San Antonio. Po latach, kolejne pokolenia się odszukały i kontynuują polskie tradycje. Powstało też *Panna Maria Heritage Center.*

W latach 80. XX w. w Austin osiedlili się Polacy, którzy przyjechali na kontrakty i ze względu na sytuację polityczną w kraju, zdecydowali się zostać tu na stałe.

Austin bardzo prężnie się rozwija, nazywane jest drugą Doliną Krzemową, powstają wciąż nowe firmy w wielu branżach. Jest tu też znana uczelnia *University of Texas at Austin*, przyciągająca wybitnych profesorów i wielotysięczną młodzież studencką. Polska grupa w Austin to głównie profesjonaliści, którzy przyjechali do konkretnej pracy – wykładowcy akademiccy, lekarze, inżynierowie, informatycy, menagerowie, artyści. Polacy sprawdzają się w wielu dziedzinach i są niezwykle cenieni. Ze względu na niskie podatki w Teksasie, powstające wciąż nowe miejsca pracy i stosunkowo niskie ceny nieruchomości, a przy tym urodę miasta i okolic, Austin jest atrakcyjnym miejscem do mieszkania, również dla Polaków, którzy przenoszą się tu z

tak drogich miast jak np. Nowy Jork.

Austin Polish Society

Ważną rolę w promowaniu polskości i łączeniu polskiej społeczności pełni Austin Polish Society, powstałe w lutym 2005 r. Towarzystwo od lat współpracuje z Uniewersytetem, fundując m.in. stypendia dla młodzieży, która może dzięki nim wyjechać do Polski. Zaprasza prelegentów, organizuje wieczory autorskie, koncerty z polską muzyką, występy artystów, wystawy plakatu. Integruje środowisko poprzez organizowanie Christmas Party, ogniska, pikniku, wycieczek. Dzięki działalności Austin Polish Society promowane są polskie zwyczaje i kultura w amerykańskim środowisku.

Ważną rolę odgrywa też organizowany o 13 lat – Austin Polish Film Festival. Sprowadzane są aktualne, nagradzane polskie filmy, zapraszani reżyserzy i aktorzy. Można z nimi podyskutować o wielu ważnych problemach dotyczących Polski. Dzięki festiwalowi amerykańscy odbiorcy mogą poznać zarówno historię, jak i dowiedzieć się, jak wygląda Polska dziś. Projekcje z reguły poprzedzone są wstępami przygotowanymi przez specjalistów. Organizatorzy zabiegają o popularyzację festiwalu w mediach i docierają do możliwie jak najwiekszej ilości ludzi.

Polska grupa w Austin jest więc widoczną grupą etniczną, odznaczającą się na mapie wielokulturowego miasta. Dlatego obchody 100-lecia odzyskania niepodległości przez Polskę otrzymały aprobatę władz Austin i przyjęte zostały z dużym zainteresowaniem ze strony tutejszej, amerykańskiej społeczności.

Projekcje filmowe

W ramach obchodów pokazano w Austin siedem filmów. Sześć polskich arcydzieł filmowych wybranych zostało przez komisję programową utworzoną specjalnie na potrzeby projektu *100 Years of Polands Regained Independence. Polish History in Film Masterpieces* ze względu na ich jakość artystyczną, szerokie spektrum tematyczne i relacje z różnych okresów historycznych. Filmy te pokazują polską i europejską historię z perspektywy kilku pokoleń, od Andrzeja Wajdy, obecnie klasycznej postaci polskiego kina, do Jana Komasy, jednego z najmłodszych polskich filmowców.

Do współpracy zostało zaangażowane Austin Film Society, które dysponuje salą kinową (AFS Cinema, 6259 Middle Fiskville Rd.). AFS dodało do serii filmów Andrzeja Wajdy „Człowieka z żelaza”, jako kontynuacje „Człowieka z marmuru”. W Blanton Museum of Art (200 E Martin Luther King Jr. Blvd), gdzie 18 listopada odbywały się uroczystości z okazji 100-lecia odzyskania niepodległości, pokazane zostały dwa filmy „Miasto 44” i „Pianista”. Projekcje odbyły się dzięki wsparciu Stowarzyszenia Filmowców Polskich i Austin Polish Society.

Wprowadzenie do filmu „Człowiek z marmuru" – Lars Nilsen.

– 4 października 2018 r. – „Ziemia obiecana" (1974), w reżyserii i według scenariusza Andrzeja Wajdy, film zrealizowany na podstawie powieści Władysława Reymonta. Pokazana historia rozwoju XIX wiecznej włókienniczej Łodzi, odzwierciedla problemy społeczeństwa podzielonego narodowościowo i społecznie, walczącego o realizację marzeń na ziemiach polskich pod zaborami. Trzej wspólnicy – polski ziemianin Karol Borowiecki (Daniel Olbrychski), niemiecki przemysłowiec Maks Baum (Andrzej Seweryn) oraz żydowski handlowiec Moryc Welt (Wojciech Pszoniak) – próbują zebrać fundusze na budowę własnej fabryki, aby zbić interes na przemyśle włókienniczym. Ekspresyjna wymowa „Ziemi obiecanej" spowodowała uznanie filmu przez krytyków filmowych za arcydzieło.

– 11 października – „Człowiek z marmuru" (1976), w reżyserii Andrzeja Wajdy, na podstawie scenariusza Andrzeja Ścibora-Rylskiego. Film ukazuje Polskę po II wojnie światowej, budowanie socrealizmu i sztuczne tworzenie bohaterów przez partię

rządzącą. Agnieszka – młoda studentka szkoły filmowej (Krystyna Janda) zbiera materiały do filmu dokumentalnego o cenionym w latach 50. XX w. przodowniku pracy Mateuszu Birkucie (Jerzy Radziwiłowicz). Podczas dziennikarskiego śledztwa wychodzi na jaw prawda o okolicznościach, w których Birkut został wypromowany oraz cenie, jaką zapłacił za swoje zaangażowanie w działania propagandowe władz, realizujących budowę Huty im. Lenina. Film po pokazie w Cannes otrzymał nagrodę FIPRESCI.

– 18 października – „Człowiek z żelaza" (1981) w reżyserii Andrzeja Wajdy, według scenriusza Andrzeja Ścibora-Ryskiego. Akcja filmu toczy się w 1980 r. w Gdańsku podczas wydarzeń sierpniowych i pokazuje czas powstania Solidarności. Dziennikarz Winkel dostaje zadanie zrobienia reportażu kompromitującego aktywnego działacza komitetu, Macieja Tomczyka – syna Mateusza Birkuta z „Człowieka z marmuru". Film po raz pierwszy w historii polskiej kinematografii otrzymał Złotą Palmę na Międzynarodowym Festiwalu Filmowym w Cannes.

– 25 i 30 października – „Popiół i diament" (1958), w reżyserii Andrzeja Wajdy, według powieści Jerzego Andrzejewskiego. Wiodącym tematem filmu są rozważania na temat tragicznego losu partyzantów z podziemia antykomunistycznego w powojennej Polsce. Akcja filmu toczy się w 1945 roku. Maciek Chełmicki (Zbigniew Cybulski), były żołnierz Armii Krajowej otrzymuje rozkaz likwidacji lokalnego sekretarza Polskiej Partii Robotniczej. Bohater ma z tego powodu wątpliwości. Film otrzymał nagrodę FIPRESCI na Festiwalu Filmowym w Wenecji.

– 11 listopada – „Noce i dnie" (1975), w reżyserii Jerzego Antczaka, według powieści Marii Dąbrowskiej, z Jadwigą Barańską w roli głównej. Film pokazuje losy szlachty „wyrzuconej z siodła", która za udział w powstaniach została ukarana konfiskatą majątków i boryka się z dniem codziennym, próbując przetrwać kolejne historyczne burze. Jest to saga dwóch pokoleń rodziny Niechciców na tle historii Polski z przełomu XIX i XX w. Wymowa filmu jest ogromna, uświadamia, co przeżywały polskie rodziny, zanim doszło do odzyskania niepodległości. W 1976 roku film został nominowany do Nagrody Akademii Filmowej (Oscara) w kategorii „Najlepszy film nieanglojęzyczny". Projekcję poprzedził wstęp dr Łukasza Jasiny z Polskiego Instytutu Spraw Międzynarodowych.

– 18 listopada (Blanton Museum of Art) – „Miasto 44” (2014), w reżyserii Jana Komasy. Pierwszy film od czasów „Kanału” Andrzeja Wajdy z 1956 r. poświęcony tematyce Powstania Warszawskiego. Przygotowania do filmu trwały osiem lat, zatrudniono 3 tys. statystów. Film opowiada historię młodego chłopaka, Stefana Zawadzkiego (Józef Pawłowski), który po śmierci ojca postanawia dołączyć do powstania. Jest to wstrząsający obraz nierównej walki polskiej młodzieży z niemieckim okupantem.

– 18 listopada (Blanton Museum of Art) – „Pianista” (2002), w reżyserii Romana Polańskiego, na podstawie autobiograficznej książki Władysława Szpilmana. Jest to wojenna historia polskich Żydów w okupowanej Warszawie. Pokazane w filmie okrucieństwo Niemców, głód i cierpienia ludności żydowskiej w warszawskim getcie są wstrząsające. Wywózki Żydów do Treblinki i Powstanie w Getcie otwierają oczy na tragiczną historię. Bez pomocy Polaków, którzy narażali swoje życie, wielu Żydów, w tym Władysław Szpilman nie prztrwałoby okupacji. Kolejny zryw, to Powstanie Warszawskie, które kończy się apokaliptycznym zniszczeniem miasta. Film zdobył trzy Oscary (reżyseria, rola męska, scenariusz adaptowany), Złotą Palmę na Festiwalu w Cannes, dwie Nagrody BAFTA (najlepszy film, najlepsza reżyseria) i siedem Cezarów.

Margaret Meub – prezes Austin Polish Society uroczyście zapowiada rozpoczecie celebracji obchodów 100-lecia odzyskania przez Polske niepodległości, przed projekcją „Nocy i dni”, 11 listopada 2018 r.

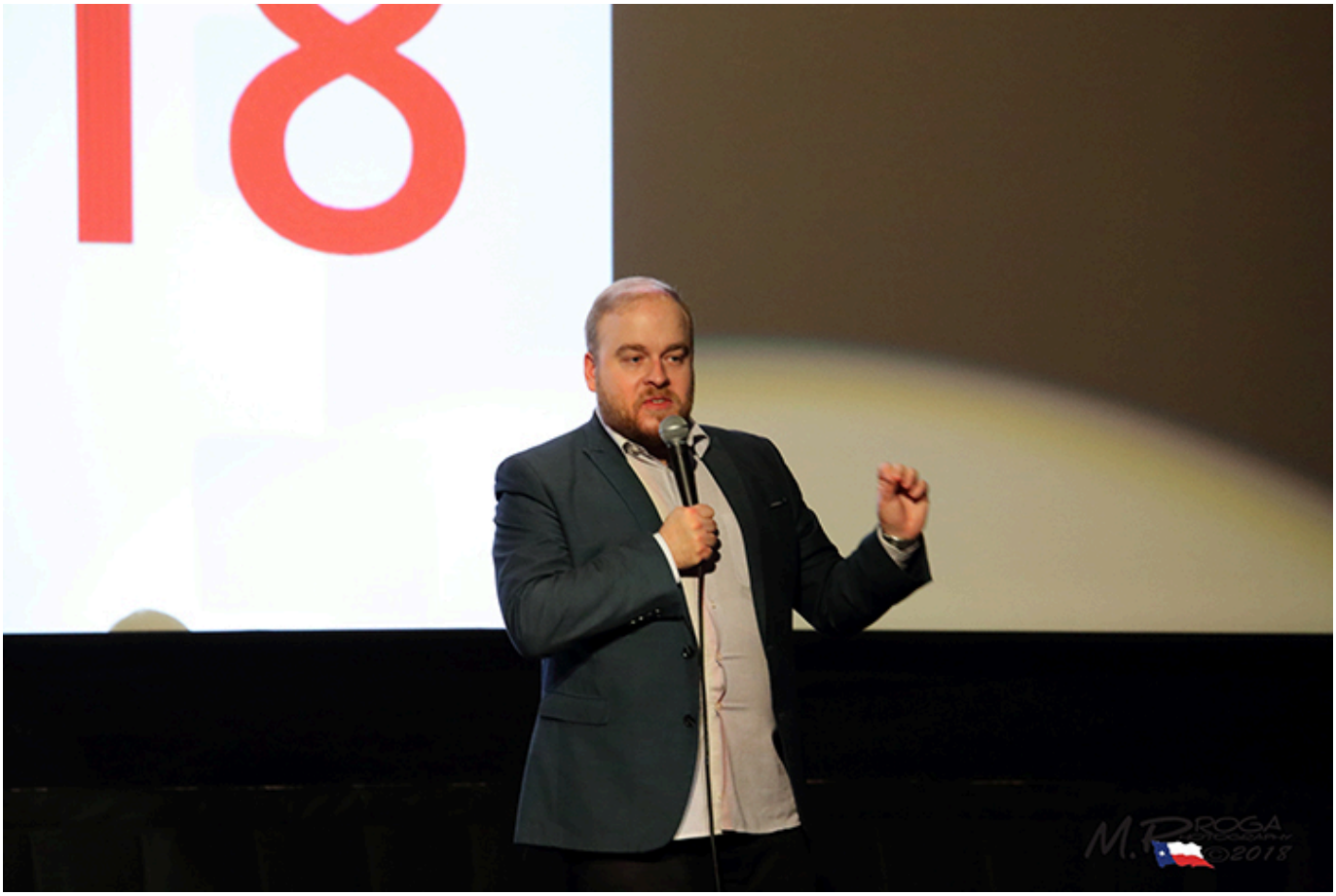

Wstęp do filmu „Noce i dnie” wygłasza dr Łukasz Jasina z Polskiego Instytutu Spraw Międzynarodowych.

Jeśli ktoś mógł zobaczyć wszystkie filmy, to poznał dużą część polskiej historii i zrozumiał, dlaczego dla Polaków wolność jest taka cenna i dlaczego tak o nią walczyli. Najwięcej widzów (prawie cała sala kinowa) było na projekcji „Nocy i dni” 11 listopada. Może dlatego, że po pokazie odbyła się uroczysta kolacja.

Koncert fortepianowy „The Sound of Poland”

– 4 listopada 2018 r. (First Baptist Church of Austin, 901 Trinity Street). Muzyka posługuje się uniwersalnym językiem, zrozumiała jest na każdym kontynencie i w każdym obszarze kulturowym. Przekazuje emocje, które mogą mocno odziaływać na słuchacza. Austin Polish Society – organizator koncertu, zaprosił wybitnego pianistę z Polski, który znany jest już teksaskiej publiczności – Michała Korzistkę. Podczas recitalu zaprezentowana została muzyka polska takich kompozytorów jak Fryderyk Chopin (1810-1849), Ignacy Jan Paderewski (1860-1941), Wojciech Kilar

(1932-2013) oraz Jacek Glenc (ur. 1967). Publiczność mogła posłuchać mazurków, polonezów, ballad i poczuć polskie klimaty.

Michał Korzistka to pianista, kameralista i pedagog. Urodził się w 1961 r. w Bielsku-Białej. Ukończył Szkołę Muzyczną w Bielsku-Białej w klasie fortepianu, potem Akademię Muzyczną w Katowicach i Podyplomowe Studium Pianistyczne przy Akademii Muzycznej w Warszawie. Doskonalił swoje umiejętności na kursie mistrzowskim u prof. R. Buchbinder w Zurychu.

Michał Korzistka brał udział w wielu konkursach i festiwalach w Polsce i za granicą (Włochy, Japonia), nagrywał też dla II programu Polskiego Radia.

Kolejny raz pianista wystąpił w krótkim programie artystycznym 18 listopada w Blanton Museum of Art przed filmem Romana Polańskiego „Pianista”.

Publiczność w Austin znała już brawurową grę artysty i jej polską nutę,z chęcią więc uczestniczyła w koncertach.

Koncert fortepianowy „The Sound of Poland”, 4 listopada w Firt Baptist Church.

Koncert fortepianowy „The Sound of Poland”, 4 listopada w Firt Baptist Church.

Koncert fortepianowy „The Sound of Poland”, 4 listopada w Firt Baptist Church.

Koncert fortepianowy „The Sound of Poland”, 4 listopada w Firt Baptist Church.

Koncert fortepianowy „The Sound of Poland”, 4 listopada w Firt Baptist Church.

Koncert fortepianowy „The Sound of Poland”, 4 listopada w Firt Baptist Church.

Koncert fortepianowy „The Sound of Poland”, 4 listopada w Firt Baptist Church.

Koncert fortepianowy w Blanton Museum of Art, 18 listopada, przed projekcja „Pianisty".

Występ zespołu Wawel

– 18 listopada w Blanton Museum of Art wystąpił wieloosobowy zespół taneczny Wawel. Jest to grupa non-profit z siedzibą w Houston, zajmująca się promowaniem polskiej kultury poprzez śpiew i taniec. Grupa składa się z licealistów, studentów, absolwentów i dorosłych. W swoim repertuarze zespół ma zarówno tańce ludowe, jak i dawne tańce staropolskie. Dyrektorem zespołu jest ksiądz Waldemar Matusiak, a dyrektorem artystycznym Greg Wawrot. Zespół Wawel zaprezentował barwną kompozycję tańców polskich, czym wprawił w zachwyt przybyłą do Blanton Museum publiczność. Na koniec występu artyści zaprosili chętne osoby z widowni na scenę i uczyli tańczyć poloneza. Wspólna zabawa wywołała dużo radości. Całość była pokazywana na żywo przez facebook.

EXIT

Wystawa plakatów „W Polskę idziemy”

Obchodom 100-lecia odzyskania przez Polskę niepodległości oraz 13 Festiwalowi Polskich Filmów w Austin towarzyszyła wystawa plakatów Ryszarda Kaji „W Polskę idziemy”. Wystawę ponad pięćdziesięciu prac artysty można było zobaczyć podczas festiwalu od 8 do 11 listopada 2018 r. w sali Austin Film Society Cinema Event, podczas uroczystej kolacji w hotelu Holiday Inn oraz 18 listopada w Blanton Museum of Art.

Urodzony w 1962 r. Ryszard Kaja pochodzi z artystycznej rodziny, szlify plastyczne zdobył na studiach w Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych w Poznaniu. Przez dwie dekady współpracował z wieloma liczącymi się teatrami i operami w kraju jako scenograf oraz projektant plakatów. Za swą twórczość w tym zakresie czterokrotnie nagradzany był „Złotą Maską” za najlepszą scenografię sezonu, a w 1998 r. otrzymał Medal Młodej Sztuki. Działał również w obszarze filmu animowanego, otrzymując w 1998 r. nagrodę za najlepszy polski film autorski oraz dyplom honorowy „Złota Kreska” na Festiwalu FAFA.

Od kilkunastu lat zajmuje się głównie tworzeniem plakatów, współpracując m.in. teatrami muzycznymi i dramatycznymi, galeriami, w tym. z Polską Galerią Plakatu w Krakowie i we Wrocławiu. Dla wrocławskiej galerii rozwija liczący już ponad sto prac cykl „Plakat – Polska”, prezentujący autorską wizję kraju.

> *Zamiast być dumnymi z tego co mamy – powiedział Ryszard Kaja w wywiadzie (Joanna Sokołowska-Gwizdka, Zaklęte piękno Polski) – wciąż chwalimy się namiastkami, podróbkami, wciąż chcemy być inni niż jesteśmy, wciąż staramy się ukryć to, co nasze. Za wszelką cenę chcemy być światowi zapominając, że jeśli mamy być światowi to musimy być dumni z tego co mamy. Wiadomo, że lasy bujniejsze są nad Amazonką, ale niech mi ktoś powie, że brzozowy zagajnik nie ma uroku, a jaki jest egzotyczny dla innych! Wiadomo, że piękniejszy jest renesans we Włoszech, ale to my mamy Biały Bór, z chyba najpiękniejszą na świecie nowoczesną cerkwią stworzoną przez Jerzego Nowosielskiego. Co ja na to poradzę,że bardzo lubię tę naszą przaśność. Im więcej jeżdżę po świecie, a jeżdżę sporo, tym bardziej zakochany jestem w naszej Polsce i taką Polskę staram się pokazać, taką Polską zachwycić, dostrzec urok w miejscu, gdzie wiele osób go dostrzec nie potrafi.*

Wystawę przygotowała Joanna Gutt-Lehr. Ukazał się też katalog – przewodnik po plakatach Ryszarda Kaji, przedstawiających Polskę, polskie morze i góry oraz polskie miasta, zarówno te duże, jak i te, które nie znajdują się na turystycznych szlakach. Symbolika obrazów została odczytana i przetłumaczona na język angielski. Miejscowości takie jak np. Szczebrzeszyn, gdzie „chrząszcz brzmi w trzcinie”, czy wieś Ameryka, gdzie „gruszki rosną na wierzbie”, nie byłyby czytelne w angielskojezycznym świecie, gdyby nie były wyjaśnione. Katalog opracowały Joanna Gutt-Lehr i Joanna Sokołowska-Gwizdka.

Wystawa w sali Austin Film Society Cinema Event

Wystawa w sali Austin Film Society Cinema Event

Wystawa w sali Austin Film Society Cinema Event

Wejście do Blanton Museum of Art

Wystawa w Blanton Museum of Art

Wystawa w Blanton Museum of Art

Uroczysta kolacja 11 listopada

Punktem kulminacyjnym obchodów 100-lecia odzyskania przez Polskę niepodległości była uroczystość, która odbyła się 11 listopada w hotelu Holiday Inn (6000 Middle Fiskville Road). Przybyło na nią ok. 130 osób. Byli to zarówno Polacy, jak i amerykańscy współmałżonkowie, partnerzy, przyjaciele, a także inni zaproszeni goście. Rolę gospodarza pełniła prezes Austin Polish Society – Margaret Meub. Program, oprócz uroczystej kolacji, przygotowanej przez Apolonia Catering, obejmował krótką prelekcję na temat historii Polski i drogi do niepodległości, wygłoszoną przez gościa z Polski dr Łukasza Jasinę, wystąpienia gości honorowych, występ zespołu muzycznego „The Fountainhead Ensemble” oraz wystawę plakatów Raszarda Kaji.

Występ zespołu muzycznego „The Fountainhead Ensemble”

Gdy zabrzmiał hymn „Jeszcze Polska nie zginęła, póki my żyjemy”, zaśpiewany przez stojących na baczność zebranych gości, trudno było nie mieć łez w oczach. Po polskim hymnie zabrzmiał też hymn amerykański, gdyż 11 listopada, to Weterans Day – święto amerykańskie poświęcone poległym.

Na uroczystość przybył Konsul Generalny z niedawno otwartego Konsulatu Generalnego Rzeczpospolitej Polskiej w Houston – **Robert Rusiecki**.

Dr Łukasz Jasina, który mówił o drodze do niepodległości i skarbach polskiej kultury, jest polskim historykiem, specjalistą ds. filmu oraz autorem książek i artykułów na temat kina polskiego i brytyjskiego. Absolwent Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II i Uniwersytetu Harvarda, obecnie pracuje w Polskim Instytucie Spraw Międzynarodowych.

Dr Jim Mazurkiewicz, który jest obecnie dyrektorem *Leadership Program* i profesorem na *Texas A & M University*, a także przewodniczącym *Polish American Council of Texas (PACT)*. Jest piątym pokoleniem emigrantów, którzy przybyli do Teksasu w 1880 roku z Kujaw. Jego rodzina osiedliła się w pobliżu Chappell Hill i

brała udział w budowie kościoła katolickiego pod wezwaniem Świetego Stanisława. Dr Jim Mazurkiewicz został nagrodzony najwyższym odznaczeniem, jakie można otrzymać od *Texas A & M University* – „Regent Fellow", a w 2016 r. otrzymał od Prezydenta Rzeczpospolitej Polskiej Andrzeja Dudy „Medal za Zasługi" – za pracę na rzecz budowania mostów pomiędzy Teksasem a Polską i Unią Europejską. Do tej pory dr Jim Mazurkiewicz przewodniczył 78 wizytom pomiędzy Polską a Teksasem, z udziałem ponad 650 osób.

Dr Mary Neuburger, jest dyrektorem *Center for Russian, East European and Eurasian Studies*, od 2010 r. jest też dziekanem w *Department of Slavic and Eurasian Studies*. Jest także profesorem historii i „provostem" *Teaching Fellow* na Uniwersytecie w Austin. Profesor Neuburge specjalizuje się w południowo-wschodniej Europie. Odegrała zasadniczą rolę w pozyskiwaniu funduszy na inicjatywy związane z Europą Wschodnią na UT, m.in. na stypendia dla młodzieży studjującej historię tego regionu świata.

Dr Marc Musick jest prodziekanem ds. studenckich w *College of Liberal Arts* na UT, dyrektorem programu *Liberal Arts* i profesorem socjologii. *College of Liberal Arts* wspierał inicjatywy stypendialne związane z poznaniem Europy Wschodniej, przyczynił się też do otwarcia w ubiegłym roku programu w Warszawie – *CREEES Maymester*.

Eric Opiela – jest potomkiem pierwszych osadników w Teksasie, którzy założyli miejscowość Panna Maria. Jest dyrektorem *Polish American Council of Texas* i udziela się w działalności na rzecz polskiego dziedzictwa. Ukończył prawo na Uniwesrytecie w Austin. Po studiach pracował w Sądzie Federalnym w Waszyngtonie, a obecnie pracuje jako prawnik zarówno w Sądzie Federalnym, Sądzie Apelacyjnym, jak i w Sądzie w Teksasie.

Na uroczystość zaproszony był burmistrz miasta Austin – **Steve Adler.** Ponieważ nie mógł przyjść przysłał list, w którym dziękuje polskiej społeczności za cenny wkład w budowanie miasta i przyczynianie się do rozwoju różnorodności kulturowej.

Burmistrz miasta Austin, Steve Adler, ogłosił listopad 2018 r. Miesiącem Kultury Polskiej.

Proclamation

Be it known that

Whereas,

For the 13th year, the Austin Polish Film Festival presents an opportunity for Central Texans to enjoy award-winning Polish feature-length, short, and animated films and other special events; and

Whereas,

There will be screenings of the winning selections from the fourth APFF International Short Film Competition, followed by the Awards Ceremony, which will include film directors, actresses and screenwriters from Poland; and

Whereas,

The Festival also includes a Polish poster exhibit by Ryszard Kaja; and

Whereas,

Additionally, this year's Festival will feature a celebration of the centennial of Polish independence; and

Whereas,

We encourage all citizens to enjoy this unique opportunity, sponsored by the Austin Polish Society;

Now, Therefore,

I, Steve Adler, Mayor of the City of Austin, Texas,
do hereby proclaim

November 2018

as

Polish Culture Month

in Austin.

In witness whereof, I have hereunto
set my hand and caused the seal of the City
of Austin to be affixed this 1st Day of
November in the Year Two Thousand Eighteen

Steve Adler, Mayor, City of Austin

Konsul Rzeczpospolitej Polskiej z Houston – Robert Rusiecki

Dr Jim Mazurkiewicz

Eric Opiela

Dr Łukasz Jasina

Od prawej: Mariusz Kotowski, Angelika Firlej, Łukasz Będkowski, Bartosz Nowacki.

100 YEARS
OF POLAND'S
REGAINED
INDEPENDENCE

Od lewej: Konsul Robert Rusiecki, Bernardeta Kamińska – lektorka języka polskiego na Uniwersytecie w Austin i dr Jim Mazurkiewicz.

WISŁA
M. PROGA
PHOTOGRAPHY
©2018

SOPOT
BAŁTYK
ŚWINOUJŚCIE
KOŁOBRZEG
M. PROGA
PHOTOGRAPHY
©2018

Margaret Meub, Angelika Firlej i wolontariusze

AMERYKA
KATOWICE
URSYNÓW
MAZURY
MAZURY
MAZURY
STALOWA WOLA

Plakaty Ryszarda Kaji

Joanna Sokołowska-Gwizdka

***

Organizacja obchodów 100-lecia odzyskania przez Polskę niepodległości nie byłaby możliwa, gdyby nie pomoc takich instytucji jak: Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego Rzeczypospolitej Polskiej, Instytut Adama Mickiewicza, Stowarzyszenie Filmowców Polskich, Katedra Slawistyki i

Eurazji Uniwersytetu w Austin, Muzeum Sztuki Blanton, Austin Polish Society (Margaret Meub – prezes, Angelika Firlej – wiceprezes, rada dyrektorów – Art Gmurowski, Anna Hand, Magda Szatanik-Boudni, Kris Matyszewski). Podziękowania należą się także Joannie Gutt-Lehr, darczyńcom – Krzysztofowi Knapowi i Mariuszowi Kotowskiemu, Apolonii Catering oraz wielu wolontariuszom, którzy poświęcili swój czas i wysiłek.

Autor fotografii: Marek Proga